

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 22. januar 2020

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 43 til L 80, forslag til lov om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven), stillet den 17. januar 2020 af Miljø- og Fødevareudvalget.

Spørgsmål nr. 43 til L 80

”Ministeren bedes kommentere på henvendelse af 17. januar 2020 fra Dyrenes Beskyttelse, jf. L 80 – bilag 10.”

Svar

Forslag til dyrevelfærdslov (L 80) indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelseskra­v i forhold til dyrevelfærd for personer, som er ansvarlige for bl.a. landbrugsmæssigt hold af dyr. I henvendelsen fremfører Dyrenes Beskyttelse ønske om, at denne bemyndigelse udvides til også at omfatte krav til uddannelse af medhjælpere i landbruget.

Sammenfattende giver Dyrenes Beskyttelse udtryk for, at fordelene ved at fastsætte krav til uddannelse af medhjælpere i landbruget bl.a. er at undgå misforståelser eller mangelfuld overførsel af viden og instruktioner fra den besætningsansvarlige, og at uddannelse vil klæde medhjælperne bedre på med hensyn til hurtigt og rettidigt at træffe de rigtige valg og dispositioner.

I henvendelsen fremhæves endvidere, at der stilles krav til uddannelse af personale, der håndterer dyr i relation til transport og på slagteri, men ikke til det personale, der passer dyrene i størstedelen af dyrenes liv, og henviser til, at der senest er afskaffet krav om uddannelse af medhjælpere i minkproduktionen.

Jeg mener ikke, at det er korrekt, når Dyrenes Beskyttelse anfører, at der ikke er krav til det personale, der passer dyrene i størstedelen af deres liv. Der er krav om, at den besætningsansvarlige har den fornødne uddannelse til at sikre, at dyrene passes på forsvarlig vis. Den besætningsansvarlige har i den forbindelse et ansvar for at sikre, at bedriftens medhjælpere har de fornødne kompetencer til at udføre deres arbejde – også i forhold til dyrevelfærd. Jeg deler derfor ikke Dyrenes Beskyttelses bekymring i relation til uddannelse af medarbejderne i landbruget.

Det blev med Veterinærforlig III (2018-2021) af 13. december 2017 aftalt, at det gældende uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd til andre personer end den virksomhedsansvarlige, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, ikke længere skulle være gældende. Det vil der ikke blive ændret på med lovforslaget, og på den baggrund er den nuværende bemyndigelse til at fastsætte regler om uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd til andre personer end den besætningsansvarlige, og som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, ikke længere relevant.

Der er i bekendtgørelsesform fastsat regler om uddannelse af personer, der er ansvarlige for driften af minkfarme. Denne bekendtgørelse videreføres.

Der er også fastsat uddannelseskraV til ansvarlige for besætninger med en række andre dyrearter, herunder kvæg, svin, æglæggende høner og slagtekyllinger.

Krav om uddannelse af den besætningsansvarlige og dennes ansvar for at sikre, at medhjælpere har de fornødne kompetencer, er efter min opfattelse tilstrækkeligt til at sikre det nødvendige grundlag for, at dyrene passes forsvarligt.

Jeg finder på den baggrund ikke, at der er anledning til, at der i lovforslaget indføres en bemyndigelse til at fastsætte krav om uddannelse af medhjælpere i landbruget.

Mogens Jensen

/

Hanne Larsen